

ચંદ્રરાજ અને ગુણાવલી
રાણીના ડાગલ.

તથા

પંડિત વીર વિનયજી દત્ત
શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથના ઢાલીયાં.
આ પુસ્તક

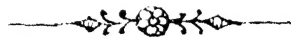
આવડત્નાઈઓને લાગવા ચંપિવાને અર્થે

શ્રી મુંજાપુરી મધ્યે
નગદીશ્વર છાપખાનામાં
છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

સંવત્ ૧૯૪૦ ના માહાશુદ્ધિ ૧૫ ચંદ્રવાર.

॥ અન્ય શ્રીચિંદરાનયે લજેલું ॥

॥ ગુણાવલીરાણી પ્રત્યે પત્ર ॥

॥ પ્રભુ પિત્ત ધરિને, અવધારો મુઝવા
ત ॥ ર્જે દેશી ॥ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી મહેદેવી
ના ॥, પુત્રને કુરં રે પ્રણામ ॥ નેહ્યી મનવં
છિત ફલ્યાં ॥, ઊપગારી ગુણાધામ ॥ ગુણ
વંતી રાણી વાંચિને લેજ ઊદાર ॥ પાસસ્વસ્તિ
શ્રી આલાપુરેં ॥, સર્વે ઊપમા ધીર ॥ પટરા
ણીય ગુણાવલી ॥, સલ્લન ગુણેં ગંલીર ॥
ગુનાશાશ્રી વિમલાપુર નયરથી ॥, લજિ-
તં ચિંદનરિંદા ॥ હિત આશિરવાદ વાંચિને ॥,
મનમાં ધરીય આનંદા ॥ ગુનાગાઆર્દ્રી કુશલ
જેમ છે ॥, નાલીનંદન પ્રપસાય ॥ નગમાં ન

(૨)

સ ડીરતિ ઘણીજી, સુર નર સેવે છે પાયા-
ગુનાજ્ઞાતુમયા જેમ કુશલ તણાજી, કાગલ
લેખને સદાય ॥ મલવું ને પરદેશમાંજી, તે
તો કાગલથી રે થાય ॥ ગુનાયા સમાચાર
એક પ્રીછને જી, મોહન ગુણ મણિમાલ ॥
ઈહાં તો સૂરજ કુંડથી જી, પ્રગટી છે મંગલ મા
લ ॥ ગુણનાદા ઈતિ ॥

॥ અથ સિદ્ધગિરિસ્તુતિ ॥

પાછપ્પયા ॥ શ્રી પુંડરગત નમી, વિનમિ
વિદ્યાધર ॥ દ્વિડ વારિજિલ લૂપ, મહીપાલક
નૃપ જેથર ॥ યાવચ્ચા સૂરિરાન, સૂરિ સેલ-
ગ સુદર્શન ॥ નારદ પંડવ પંથ, વસુદેવકી જવ
સુત વંદન ॥ અનંત કોટિ શિવ પદ લયે, તી
ર્થ ઈહ તારન તરન ॥ કવિરાન દીપ વંદન કરે,
સિદ્ધગિરિ અસરન સરન ॥ ૧ ॥

પાતેહની હર્ષ વધાઈનો જી, રાણીએ નળ
 ને લેજાને મનમાં કાંઈ પ્રેમ હોય તો, હર્ષ
 ને કાગલ દેજાગુનાજા તુમ સન્નન ગુણ-
 સાંભરે જી, જિણ જિણમાં સો વારાપણ તે
 દિન નવિ વીસરે જી, કણેરની કાંજ જે ચાર
 પાગુનાટાનળી નહીં મુઝ પ્રીતડી જી, થઈ
 તૂં સાસુને આધીન પાતે વાતું સંભારતાં જી,
 મન પામ્યું છેરે દીન પાગુનાલાપણ શું તૂં
 કરે કામિની જી, શું કહિયેં તુઝને નારાસ્રી
 હોવે નહિં કોઈની જી, એમ જોલે છે સંસાર
 પાગુનાજા સૂતા વેથે કંતને જી, હણે વાઘ
 ને ચોર પાજિયે જિલાડીની આંખથી જી, એ
 હુવી નારી નિઠોર પાગુનાજાયાલે વાંકી દ
 ષ્ઠિથી જી. મનમાંહિ નવ નવા સંથાએ લ
 ક્ષણ વ્યભિચારીનાં જી, પંડિત જોલે પ્રપંચ

ાગુના૧૨૧ા સ્નેહ સમન્નવે નયણથી ॥, સ્નેહ
 સમન્નવે રે હાથ ॥ સ્નેધરિત્ર નારીનણાં ॥
 બાણે છે શ્રી નગનાથ ॥ ગુના૧૩૧ા બાકાશે
 તારા ગણે ॥, તોલે સાચર નીર ॥ પણ સ્ત્રી
 ધરિત્ર ના કહિ શકે ॥, સુરગુરે સરખો રે ધી
 રા ॥ ગુના૧૪૧ા કપટી નિસ્નેહી કદી ॥, વલી
 નારી સર્વ ॥ ઈન્દ્ર ચંદ્રને લોલચ્યા ॥, જાન
 પણ કરીયેં રયો ગર્વ ॥ ગુના૧૫૧ા નદી ની
 ર લુનજલેં તરે ॥, કહેવાય છે જનાથ ॥
 સ્નેહ વિષયને કારણે ॥, હણે કંતને નિજ
 હાથ ॥ ગુના૧૬૧ા ગામમાં બીચે શ્વાનથી ॥
 વનમાં ઝાલે છે વાઘ ॥ નાસે દોરડું દેખિને-
 ॥, પકડે ઈણિધર નાગ ॥ ગુના૧૭૧ા તર્તૃહ
 રિ રાન વલી ॥, વિક્રમ રાય મહાભાગ ॥
 તે સરખા નારી તણા ॥, કદિજ ન પામ્યા

તાગાગુનાવટાતો રાણી તુઝ શું કહું જી,
 એ છે સંસારની રીત ॥ પણ હું એમ નવિ
 નાણતો જી, તુઝને એહવી જીવિનીત ॥ ગુના
 ॥ ૧૭ ॥ તુઝને ન ઘટે કામિની જી, કરવો એ
 તર એમ ॥ માહરી પ્રીત જરી હતી જી, તું
 પલટાણી કેમ ॥ ગુનારના મુઝથી છાની
 ગોઠડી જી, સાસૂથી કરી નેહા ॥ નિમવાવ્યાં
 તિમ તેં લાણ્યાં જી, ફલ પામી તું એહાને
 વાતો સંભારતાં જી, મન પામે છે છેહાગુ
 ॥ ૧૮ ॥ હું વાલો નહિં તાહરે જી, વાલી સા-
 સૂ છે એકા તો વહૂને સાસૂ મલી જી, મો
 ફલે માલુન્યો છેકાગુનારશા દોષ કિ-
 સ્યો તુઝ દીનિયેં જી, એતાં દિયડે વિમા-
 સ ॥ લાવી લાવ મરે નહીં જી, લજિયા ને
 કર્મ તમાસ ॥ ગુનારકા તુઝ અવગુણ સં

લારતાંલ, મનમાં આવે છે રોષાપ્રીતિ દ
 શા સંભારતાંલ, જહુ ઊપને છે સંતોપાગુ
 ારજાકાગલ થોડો ને હિત ઘણુંલ, મોસે
 સિજિથું ન ન્યાસાગરમાં પાણી ઘણું-
 લ, ગાગરમાં ન સમાય ાગુનારપાશ્ચય
 સમસ્યાા ગહૂની પહેલા નીપનેલ, પી
 લું તરવર તાસાપહેલે થોથી માતરાલ,
 તે છે તુમારી પાસાગુનારદ્વાલવાદેનારીઅ
 તિ શામલીલ, પાણીમાંહે વસંતાતે તુ
 મ સન્ન દેખવાલ, અલને અતિયે ધ
 રંત ાગુનારજાઆંજની ડીડીામઠમાંહેતા
 પસ વસેલ, વિચ દીનેંલકારાતુમ અમ
 એવી પ્રીતડીલ, નળે છે કિરતારાગુના
 ારદામલઠાસાત પાંચને તેરમાંલ, મે
 ળવને દોઈ ચારાતેની પાસેં તમેં વશ્યાંલ,

સનેહ નહીં લગારાગુનારણાએ ચારે સ
 મસ્થા તળો ભ, કરને અર્થ વિચારાપ્રી
 તિ દશા નિમ ઊલ્લસે ભ, પ્રગટે હર્ષ અ-
 પારાગુનાડના ડાગદ વાંચી એહનો ભ,
 લજને તુરત નજાપા સાસૂને ન નણા
 વશો ભ, ને હોએ ડાપણ આપાગુના
 પાડ્યાવલી હલકારા મુજથડી ભ, સફ
 સુણને અવદતા ડાગલથી અધિકી ઘ
 ણી ભ, કહેશે મુજથી વાતાગુનાડરા ઈ
 ણિ પરે ચંદ નરેસરે ભ, લજિઓ લેજશ્રી
 ડારાદીપ વિનય કહે સાંભલો ભ, આગલ
 વાત રસાલ ગુનાડડા

પાઠતિ શ્રી ચંદરાન્ન સિજિત લેજ
 ડાગલ સમાપ્ત

॥ अथ गुणावली राणीयें पाछो ॥

॥ उत्तरनो लजेखो डागल ॥

॥ दोहा ॥ श्रीवरदा नगदंजिका, शा

रदमात दयाल ॥ सुर नर नस सेवा करे.

वाणी नस रसास ॥ १ ॥ तिलुवनमें डीर

ति सह, वाहन हंस सुहाय ॥ नड जुद्धि-

पस्तव किया, जहु पंडित अविराय ॥ २ ॥ पु

स्तक वीणा कर घरे, श्री अन्नरी जास ॥

डासभीर तनजस्थिमें, तेनो डाम निवास

॥ ३ ॥ अने नगदंजा पहनभी, वरणावुं जी

ने लेज ॥ आंताने सुएतां थडां, प्रगटे ह-

र्ष विशेष ॥ ४ ॥ थंद लेज वांथी डरी, गु

णावली निन्न नार ॥ उत्तर पाछो उंतने,

लेज लजे श्रीडार ॥ ५ ॥

॥ घवल शोह लछ लेटणुं ॥ अने देशी ॥

સ્વસ્તિશ્રી વિમલા પુરે, વીરસેન કુલથે
 દરે ॥ રાન રાનેશ્વર રાનિયા, સાહિજ થે
 દ નરિંદરે ॥ વાંચિને લેજ મુન વાલહા ॥
 ૧૧૧૧ શ્રીઆત્માપુરી નયરથી, હુકમી દા
 સી સડામ રે ॥ લખિતં રાણી ગુણાવલી,
 વાંચિને મારી સસામ રે ॥ વાંગાશાસાહિ
 જ પુણ્ય પસાયથી, ઈહાં છે કુશલ ક-
 લ્યાણરે ॥ વાલાના ક્ષેમ કુશલ તણા, કા
 ગલ લજને સુન્નણ રે ॥ વાંગાડાસમ
 સ્યા ચારેક પ્રીછને, ક્ષત્રીવંશ વલ્લર
 રે ॥ મુઝ દાસીની ઊપરે, કૃપા કરી વડ-
 ધીર રે ॥ વાંગાજાવાહલાજે લેજ ને મો
 કલ્યો, સેવક ગિરધર સાથે રે ॥ ખેમે કુશ-
 લે આવિયો, પહોતો છે હાથો હાથે રે ॥ વાં
 ૧૧૧૧૧૧૧૧ વાહવાનો કાગલ દેજિને, ટલિયા કુઃ

ખના વૃંદરે ॥ પીળિને મલિઆ નેટલો, ગિપ
 નો છે આનંદરે ॥ વાંગાદા સૂરન કુંડની મહે
 રથી, સફલ થયો અવતાર રે ॥ તે સહુ કુશ
 લ કલ્યાણના, આલ્યા છે સમાધાર રે ॥ વાંગ
 ॥ ગાશોલ વરષના વિયોગનું, પ્રગલ્ભું દુઃ-
 ખ અપાર રે ॥ કાગલ વાંચતાં વાંચતાં, થા
 લી છે આંસુની ધાર રે ॥ વાંગાદાને વાલા
 એ લેખમાં, લખિયા ઓલંતના નેહ રે ॥ મુ
 ઝ અવગુણ નેતાં થકાં, થોડા લખિયા છે
 એહ રે ॥ વાંગાલા સાહિબ લખવા નેગ
 છો, હું સાંભલવા નેગ રે ॥ નેહવા દેવ તેહ
 વી પાતરી, સાચી કહેવત લોગ રે ॥ વાંગાજ
 ॥ સમસ્યા ચાર લખી તુમેં, તે સમલ છું
 સ્વામી રે ॥ મનમાં અર્થ વિચારતાં, હરખે છે
 આતમરામ રે ॥ વાંગાજના હું તો અવગુણની

ભરી, અવગુણ ગાડાં લાજરે ॥ નિમ કોઈ
 વાયુ બેગથી, જિગડી આંખા સાજરે ॥ વાં
 ૥૧૨ ॥ મુઝ અવગુણ બેતાં થકાં, નાંવે ત-
 મને મહેર રે ॥ પણ ગિરિઆ ગંભીર છો, ને
 હવી સાયર લહેર રે ॥ વાં ૥૧૩ ॥ ગિરિઆ
 સહેનેં ગુણ કરે, કંત મ કારણ બણે રે ॥ ન
 લ સીંથી સરોવર ભરે, મેઘ ન માગે દાણ
 રે ॥ વાં ૥૧૪ ॥ પથ્થર મારે તેહને, ફેલ આ
 પે છે અંજ રે ॥ તિમ તુમ સરજા સાહિબા,
 ગિરિઆ ગુણની લુંજ રે ॥ વાં ૥૧૫ ॥ કાપે
 ચંદન તેહને, આપે છે સુગંધ અપાર રે ॥ મુ
 ઝ અવગુણ નાણ્યા હિયે, ધન્ય ધન્ય તુમ-
 અવતાર રે ॥ વાં ૥૧૬ ॥ મુઝ સરજી કોઈ
 પાપિણી, દિસે નહીં સંસાર રે ॥ માન્યું સા
 સૂનું કહ્યું, છે તરિયો ભરતાર રે ॥ વાં ૥૧૭ ॥

ਮੇਂ ਨਾਏਧੁੰ ਨਹਿੰ ਐਹੁੰ, ਫੁੰ ਤੋ ਲੋਲੀ ਨਾਰੇ
 ॥ ਸਾਸੂਨੇ ਡਾਨੇ ਥੋਡੀ, ਸਮਝੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਰ
 ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ਧਟਾ ਮੇਂ ਆਗਲਥੀ ਲਫ਼ੀ ਨਹੀਂ,
 ਸਾਸੂ ਐਹੁੰ ਵੀ ਨਾਥ ਰੇ ॥ ਜਾਵੀ ਗਾਂਢੀ ਜੀ
 ਥੋਡੀ, ਨਵੁੰ ਧੇਂਡੇ ਲਾਨੀ ਸਾਥ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ਧਟਾ
 ਡਾਂਠੜ ਕਾਥਾ ਪੁਏਥੀ, ਸਾਫ਼ ਯੁਕਿ ਪਏ ਪ
 ਲਟਾਥ ਰੇ ॥ ਨਿਮ ਰਾਈਨੇ ਜੋਲਨੁ, ਜਾਧਾ
 ਨੁੰ ਮਨ ਥਾਥ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ਟਾਕਰੀ ਪ੍ਰਪੰਥ ਈਯ
 ਸਾਸੂ ਐ, ਘਏ ਟੇਜਾਝੀ ਰਾਗ ਰੇ ॥ ਪਥੰ ਤੋ
 ਵਾਤ ਵਧੀ ਗਥ, ਥਥੀ ਪੀਥਨੋ ਡਾਗ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗ
 ॥ ੨੧ ॥ ਡਿਠਾਂ ਆਲਾ ਡਿਠਾਂ ਵਿਮਲਾ ਪੁਰੀ, ਨੇਥਾ
 ਨੇਹੁ ਤਮਾਸ ਰੇ ॥ ਹਾਂਸੀਥੀ ਜਾਂਸੀ ਥਥ, ਡਰਵਾ
 ਪਡਿਆ ਵਿਮਾਸ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ੨੨ ॥ ਪਰਏਥਾਨੀ ਸ
 ਫ਼ੁ ਵਾਤਡੀ, ਮੁਝਨੇ ਡਫ਼ੀ ਪਲਾਤ ਰੇ ॥ ਨੇ ਤੇ ਡੇਡਾ
 ਏ ਟਾਟੀ, ਤੋ ਐਵਡੁੰ ਨਵਿਥਾਤ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ

॥ રડા મિંદલની સહુ વાતડી, મેં કહી સાસૂને
 ડાન રે ॥ પછે તો ઝાલ્યું ન રહ્યું, પ્રગલ્યું ચી-
 નું તાન રે ॥ વાંગા રજા માહરે કસ્યું મુઝને
 નડ્યું, જાડું ન જાલ્યું કોઈ રે ॥ ચોરની માતા
 કોઠીમાં, મુજ ઘાલિ નેમ રોય રે ॥ વાંગા રજ
 ॥ પસ્તાવો રથો કરવો હવે, કહ્યું કાંઈ ન જા-
 થ રે ॥ પાણી પી ઘર પૂછતાં, લોકમાં હાંસી
 થાય રે ॥ વાંગા રજાને કાંઈ લાવી લાવમાં
 ને વિધિ લખિયા લેજ રે ॥ તે સવિ લોગ વા-
 વા પડે, તિહાં નહીં મીન ને મેષ રે ॥ વાંગા રજ
 ॥ સાસૂના ન્નયા વિના, શોલ વરસ ગયાં ને
 હરે ॥ મુઝ મનડાની વાતડી, જાણે કેવલી
 તે હરે ॥ વાંગા રજા પણ કુર્કુટથી ને નર થયા
 તે વિસ્તરશે વાત રે ॥ સાસૂ સાંભલશે કહા
 વલી કરશે ઋતપાત રે ॥ વાંગા રજા તે માટે

સાવધાનથી, રહેન્ને ઘરિય જિલ્લાસરે ॥ ને
 હવા તેહવા લોડમાં, કરશો નહિં વિશવાસરે
 ॥ વાંગાઉગા સાસુને કહેવરાવન્ને, ઈहां આ
 આનો લાવરે ॥ પછે નેહવા પાસા પડે, તેહ
 વા દેન્ને દાવરે ॥ વાંગાઉગા મુઝ અવગુણી
 ગાંઠડી, નાજન્ને ખારે નીરરે ॥ નિન દાસી ક
 રી નાણન્ને, મુઝ નણાદીના વીરરે ॥ વાંગાઉગ
 ॥ ડાગલ લજન્ને ફરિ ફરિ, કૃપા કરી એક મ
 ન્નેરે ॥ વેહેલાં દરિસણ આપન્ને, શરીરનાં ક
 રન્ને નતન્નેરે ॥ વાંગાઉગા મુઝ જોહેની વા
 હલી ઘણું, પ્રેમલાલછી નેહરે ॥ તેહને જ
 હુ હેતેં કરી, જોલાવન્ને ઘરી નેહરે ॥ વાંગાઉગ
 ॥ સમસ્યા ॥ રાધાપતિકે કર વસે, પંચન
 અક્ષર લેન્નેરે ॥ પ્રથમ અક્ષર દૂરેં કરી, વ
 ઘેતે મુનને દેન્નેરે ॥ વાંગાઉગા ગિત્તરાદર્શન

ને હવે સૂરન કુંડથી, વિઘન થયાં વિસરાવ
 રે ॥ તો સહુ પુણ્ય પસાયથી, ફલશે મંગલ
 માલ રે ॥ વાંગા ડહા ઈમ લજી લેજ ગુણાવ
 લી, પ્રેષ્યો પ્રીતમ પાસ રે ॥ દીપવિનય કહે
 થંદની, હવે સહુ ફલશે આશ રે ॥ વાંગા ડહા
 ઈર્ષિ ગુણાવલીનો કાગલ સંપૂર્ણ ॥

॥ જય શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથજીના ઢાલી
 યાં જયવા મેઘાકાનલના ઢાલીયાં
 પ્રારંભઃ ॥

॥ ઘોહા ॥ સાન્નિધ્યકારી ભારતી, પદ્માસ
 ન સુજઘાય ॥ સમરંતાં ગુરૂતા કરે, તેમ સુજ
 સંપત્તિ થાય ॥ શામયા કરી માતા હવે, ઘો
 મુન વચણ વિલાસ ॥ ગુણ ગાળિં નિનરા
 નના, શ્રીગોડી સુજવાસ ॥ શાજવ્યય પદ

तेहने दीये, ने ऊरे अहेनो संग ॥ भहे महावा
 दी पासल, नारंगो नवरंग ॥ उ ॥ प्रतिभा न-
 ए पासनी, प्रगटी पाटण भांहे ॥ निन प्रति-
 भा निनवर निसी, वंदे लवि ठिसाहे ॥ च ॥
 ठित्पत्ति प्रतिभा तणी, उहुं नभि गुई सुविवे
 उ ॥ भहोटाना गुण गावतां, नगभां चाधे टेक
 ॥ पा ॥ छति ॥

॥ ढाल पहेली ॥ गोडुल भयुरां देवावा
 ॥ अहे देशी ॥

॥ नंजूद्वीपें रे लरते, काशी देश मनो
 हर वरते ॥ नयरी वणारसी रे राने, अश्वसे
 न नरपति तिहां गाने ॥ नंजू गावा वाभा
 राणी रे भांहे, थिजिद स्वम सूयित ते सोहे ॥
 पास कुंजरल रे बन्या, अनुक्रमें यौवन वय
 प्रलु पाया ॥ नंजू गावा प्रलावती ऊन्यारे प

રણી, સુજ વિલસે નિન સાર્યે ધરણી ॥ ત્રીશ
 વરસ મંદિર સુજ વરતા. દીક્ષા લઈ નિન ત
 પ જહુ કરતા ॥ નંજૂગાડા ઘાતી કર્મને રે
 નાસે, કેવલ લહે નિનલ ઊલ્લાસે ॥ દેશ-
 ના દેઈ કેઈ લવ વાલી. આયુ એક શત વ
 ર્ષનું પાલી ॥ નંજૂગાડા પાર અઘાતી કર્મ
 ને ટાલી. વરિયા શિવવધૂ નિન લટકાલી
 ॥ આઠ કરમને નાશે સોહે, આઠગુણે નિન
 લ વલી મોહે ॥ નંજૂગાપા નન્મ તરને મ
 રણ ન આવે, સુજ અનંતું ક્ષાયિક તાવે
 ॥ ક્રોધને જાલી કર્મને ગાલી, એહને ન
 મતાં નિત્ય દીવાલી ॥ નંજૂગાડા

॥ ઢાલ બીજી ॥ તને ગોફલ જોલાવે
 કાન, ગોવિંદ ગોરીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ પાસની પ્રતિમા ત્રણ, મોહન ગારીરે

॥ભરાવે શ્રાવક બનણ, પ્રભુ સુજ કારીરે ॥
 ॥પાહેમાચાર્ય ગુરૂ રાય, વારે ભરાવેરે ॥અં
 ॥ન શિલાકા થાય, મુહૂર્ત શુભ આવેરે ॥
 ॥શા પ્રતિમા પાટણ માંહે, ભુયરે શોહેરે ॥
 ॥પધરાવી સ્થાનક ત્યાંહી, શ્રાવક માંહેરે ॥૭
 ॥ભૂમિ જાણીને એક, તુરક તે લાવ્યોરે ॥
 ॥પ્રભુ ગોડીપાસની એક, લેઈ ઘર આવ્યો
 ॥રે ॥જાઘરમાં જોડી જાડ, માંહે ઘાલીરે
 ॥નિત્ય સૂવે ઊપર તે મદ, શય્યા વાલીરે
 ॥પાઅંક દિન સુહણા માંહે, યક્ષ તે જો-
 ॥લેરે ॥હવે તેણે સમે તે તુરક, હઈડું જોલે
 ॥રે ॥દા નહીંતર મારીશ મદ, મરડીશ તુન
 ॥નેરે ॥તે મારે ઘરથી કાઢ, હવે તું મુનનેરે
 ॥જાપાર કર દેશ વિશેષ, તિહાંથી આવશે
 ॥રે ॥શોઠ મેઘા શા શત પાંચ, ટક્કા લાવશેરે

॥ ਟਾਪਾਂਥਿਰੋਂ ਟਕੜਾ ਤੇਹੁ, ਤੁਨੇ ਦੇਸੇ ਰੇ ॥ ਆਪ
 ਨੇ ਡਾਢੀ ਐਹੁ, ਮੇਧੀ ਲੇਸੇ ਰੇ ॥ ਭਾਮਤ ਡਰਨੇ ਤੁ
 ਵਾਤ, ਡੋਠੀ ਪਾਸੇ ਰੇ ॥ ਆਨਥੀ ਡੋਡੀ ਡਲ੍ਹਾਏ,
 ਤਾਹੁਰੇ ਥਾਸੇ ਰੇ ॥ ਆਸੁ ਜੁ ਸੰਪਤਿ ਵਲੀ ਲੋਗੁ,
 ਐਹੁ ਨੇ ਨਾਮੇ ਰੇ ॥ ਐਮ ਡਹੀਨੇਂ ਤੇ ਧਨੁ, ਗਯੋ ਨਿ
 ਨ ਡਾਮੇ ਰੇ ॥ ਆਸੁ ਡੀਠੀਨੋਂ ਤੇ ਮਨ ਮਾਂਹੇ, ਆ
 ਡਲੋ ਥਾਧ ਰੇ ॥ ਸੁਲ ਵੀਰ ਡਹੇ, ਸੁਭ ਸੰਤ,
 ਆਗਲ ਨੇ ਥਾਧ ਰੇ ॥ ੧੨ ॥

॥ ਛਾਲ ਤੀਭ ॥ ਪਰੋਏਵੀਨੀ ਦੇਸੀ ॥

॥ ਪਾਰ ਡਰ ਦੇਸ ਵਿਸੇਖ, ਮਨੋਹਰ ਸੋਹੇ ਰੇ
 ॥ ਸੁਰ ਮਾਂਹੇ ਨਿਮ ਚੰਦ, ਅਧਿਕ ਡੂਪ ਮਾਂਹੇ ਰੇ ॥
 ਸੁਭ ਨੇ ਰੰਗੇ ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ ॥ ਰੰਗ ਅਲੰਗੇ
 ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ ॥ ਮਨ ਸੁਵਿਵਾਸੇਂ ਲਾਲ, ਲ
 ਵਿਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਆਏਂ ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ
 ॥ ਐ ਆਂਡਈ ॥ ਤਾਰਾਮਾਂ ਨਿਮ ਚੰਦ ਵਲੀ ਮ

નોહાર ને, નરમાંહેં નેમ ચેત્રી તેન ઊદારને
 ॥ સુગા ૧ ॥ કાનનમાં નેમ નંદન ગુણ ગંભીર
 ને, ગિરિવરમાં નેમ મેરૂ મહોદો ધીર ને ॥
 સુગા ઈંધનમાં નેમ ચંદન સમરૂં સાર ને,
 વાનિત્રમાં નેમ લેલા શઙ્ક ઊદાર ને ॥ સુ
 ॥ શાઘાતુમાં સુવર્ણ પુરાણેં ગીતા નં, કુંવર
 માં ઐરાવણ શીયલેં સીતા નં ॥ સુગા તિ
 મ નં જૂમાં સહસ્ર જત્રીશે દેશ ને, તેહમાં
 સોહે પાર કર દેશ વિશેષ ને ॥ સુગા ૩ ॥ તિ
 હાં ભૂદેસર નામેં નયર વિસાલ ને, નેમાં ન
 હીં કોઈ કોઈનો વયરી વાલ ને ॥ સુગા શો
 લે નેમાં શ્રેષ્ઠ આવાસ પ્રધાન ને, સંજ્યા તે
 હની ચૌદશેં જાવન્ન ને ॥ સુગા ૪ ॥ ત્નૂપતિ
 રાન્ય કરે તિહાં રાય જેંગાર ને, તેતો શોહે
 ન્નતિ તણો પરમાર ને ॥ સુગા નયરી માંહેં

વણન કરે વ્યાપારી ને, અપછરા સરજી
 શોઠે તસ ઘર નારી ને ॥ સુનાય ॥ તિહાં ડા
 નલશા મહાંતો છે વ્યવહારી ને, સદુ સંઘ
 માંહે અધિકો તે અધિદારી ને ॥ સુનાડા
 નલશાનો મેઘો થાય બનેવી ને, વાત ક
 રે છે એક દિન સાલો બનેવી ને ॥ સુના
 ॥ દાગુર્નરદેશો ઈહાંથી નઈને આવો ને,
 પૈસા ખરચી કેઈ કેઈ વસ્તુ લાવો ને ॥ સુવ
 ॥ કાનલ કહે મેઘા લણી સુણ સંત ને, વીર
 કહે સુણો આગલ કહું વિરતંત ને ॥ સુના ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥ બિનલી છઠ્ઠ આશા
 ઢની ને ॥ એ દેશી ॥

॥ વલ તું તે મેઘો એમ કહે ને, હવે-
 થાલીશ હું પરલાતે ને ॥ શકુન લલાં હોશે
 યદા ને, થાલું સાથ કરી ગુનરાતે ને ॥ ૧ ॥

લોક સહુ નથ નથ વદે ને ॥ શ્લે આંકણી ॥
 બહુ પરિવારે પરવસ્યો ને, વલી ઘન ઘણું
 લેઈ સાથ ને ॥ કંકુ તિલક શિરમાં કીયો
 ને, શૂંડ શ્રીકૃષ્ણ લીધું હાથ ને ॥ લોગાશા-
 ણિંટ કતાર લેઈ કરી ને, હવે આઘ્યાય ઊટા
 મોનર ને ॥ તવ સન્મુખે કન્યા મલી ને, તે
 તો કરતી રંગ રસાલ ને ॥ લોગાડા માલણ
 ફૂલડે વધાવતી ને, વલી મલ્લય યુગલ મ-
 લ્યું ખાસ ને ॥ લાનન દધિ ભરિયું મલ્યું -
 ને, કવિ વેદ જોલંતો વ્યાસ ને ॥ લોગાજા
 રાસલડા જો જોલંતો ને, હનુમંતે દીધી હા
 ક ને ॥ નન કહે કામ હોશે સહી ને, વલી મ
 ધુરા જોલે કાક ને ॥ લોગાપ ॥ અનુક્રમે થા
 લ્યા મારગે ને, આઘ્યા પાટણ નગર મજાર
 ને ॥ ઊતારા શેઠે કીયા ને, મનમાંહેં હરજ-

અપાર ને ॥ લોગાડા ॥ નિશાશયન નિન્દા
 ભરે ને, યક્ષ આવી જોલે તામ ને ॥ શોઠતે
 સઘલું સદ્દે ને, ઈહાં તુરક તણું છે ધામ
 ને ॥ લોગાજાતેહને ઘેર નઈ આપને ને,
 ફૂડા પાંચિશેં દોડડા સાર ને ॥ લેને તું પ્ર-
 તિમા પાસની ને, થાશે કોડી કલ્યાણ મનો-
 હાર ને ॥ લોગાડા ॥ એમ કહી યક્ષ તુરક ભ-
 ણી ને, કહે દેને પ્રતિમા સાર ને ॥ વીર કહે
 ભવિ સાંભલો ને, ઈહાં વાટ બૂએ નિરધાર
 ને ॥ લોગાજા

॥ ઢાલ પાંચિમી ॥ માતા ચશોદા તમા
 રો કાન, મહી વેચંતાં દાણ મારે ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે એમ કરતાં પરભાત ને, વાત ક-
 રે એકાંત ને ॥ તિહાં શોઠ્ઠ પાંચિશેં દામ
 ને, પ્રતિમા લાવ્યા ઠામ ને ॥ ૧ ॥ પ્રતિમા પૂ-

જો એક ચિત્ત ન્ને, ત્નાવેં જરથી વિત્ત ન્ને ॥ ન્નેમ
 વ્યાપારી મન દામ ન્ને, સીતાને મન રામ ન્ને
 ॥ રાવડવજતેં મૂર્તિ આવી ન્ને, આપશે વિ
 ત્ત કમાવી ન્ને ॥ ધન જરથી રૂંતિહાં લી
 ધું ન્ને, ધાસ્યું કારન કીધું ન્ને ॥ ૩ ॥ ઊંટ વી
 શાને રેના ભરિયા ન્ને, માંહે જેઠા ગુણ દરિ
 યા ન્ને ॥ તે પારણથી હવે વલિયા ન્ને, સાન
 ન સહુ તિહાં મલિયા ન્ને ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે
 થાલ્યા ન્નેવે ન્ને, રાધન પુરમાં આવે ન્ને ॥
 તિહાં દાણી દાણન લેવા ન્ને, એકઠા થઈ
 ને આઘ્યા ન્ને ॥ ૫ ॥ ગણતાં ઊંટને ભૂલે લે
 જે ન્ને, અધિકો ઓછો દેજે ન્ને ॥ ૬ ॥ આશ્ચર્ય
 હુઓ એણેં ઠામેં ન્ને, દાણી વિસ્મય પા
 મેં ન્ને ॥ ૭ ॥ તે મેં ઘાશાને પૂછે ન્ને, કહો એ
 કારણ શું છે ન્ને ॥ ૮ ॥ મેં ઘો કહે સુણ દાણી ન્ને,

ચિંતામણિ સમ આણી ને ॥ ગાપાટણથી
 પ્રતિમા લાવી ને, તે જોઈમાં પધરાવી ને
 ॥ કહો કિમ ન્નલવીયેં દાણી ને, નિન પ્રતિ
 મા ગુણ વજાણી ને ॥ ૮ ॥ પ્રભુ પાસ તણે
 સુપસાય ને, દાણ મેલી ઘર નય ને ॥ તિ
 હાં ન્નત્રા કરે મનલાવેં ને, લાભ ઘણેરા
 પાવેં ને ॥ ૯ ॥ તે રાંધણ પુરથી વલિયા ને,
 પાર કર માંહેં લલિયા ને ॥ ભૂદેસર નગ
 રેં આવેં ને, વધામણી દેવરાવેં ને ॥ ૧૦ ॥
 વધામણી નજ આવી ને, શેઠ તણે મન
 લાવી ને ॥ તિહાં આવ્યા ઊન માલેં ને, તે
 કહીયેં આગલ ઢાલેં ને ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ છઠ્ઠી ॥ રસીઆના ગીતની દેશી

॥ રસીયા નિનવર દરશન કરવા, કા
 નલશા તિહાંરે લોલ ॥ રસીયા સંઘ સહિ

ત તે આવે, નિનપ્રતિમા નિહારે લોલાર
 સીયા દોલ નગારાં વાનતે, ગાનતે આવી
 ચારે લોલારસીયા હર્ષ ઘણો મનમાંહે,
 નિનવર લાવિયારે લોલારસીયા -
 આલ્યા ઝોછવ મહોછવ, કરતા તે ઘણ
 રે લોલારસીયા વંદે પદકલ લાવશું,
 શ્રી નિનવર તણારે લોલારસીયા સંવત
 તે ગુણસ્થાનક, આંકે ન્નણનેરે લોલાર
 સીયા બ્રહ્મીશે શુદ્ધિ કાર્તિક, માસ વખાણ
 નેરે લોલારસીયા બીજને થાવર -
 વારે, નિનવર થાપતાંરે લોલારસીયા યા
 થક બનને દાન, અનર્ગલ આપતાંરે લો
 લારસીયા એક દિન કાલસા કહે, તિ
 હાં મેઘા લણીરે લોલારસીયા નાણું અ
 મારિ લઈને, ગયા ગુર્જર લણીરે લોલારસીયા

રસીયા કિહાં તે વાવસ્યું વિત્તકે, તસ લેખું
 કરોરે લોલ પારસીયા મેઘાશા કહે શેઠ-
 ૯૯, તે હવે સાંલલોરે લોલ પારસીયા બિન
 વર લીધા દીધા, પાંચશેં તેહનેરે લોલ પા
 રસીયા કાનલશા કહે કામ, આવે એ કેહ-
 નેરે લોલ પાજારસીયા મેઘો કહે સુણ કા
 નલ, એ શિર માહરેરે લોલ પારસીયા એહ
 માંહેં વલી લાગ, ન ઘેવો તાહરેરે લોલ પાર
 સીયા મેઘાશાની ભાર્યા, એકન મોહતી
 રે લોલ પારસીયા મરગાદે અભિધાને, ષ
 ટ્ગુણેં શોહતીરે લોલ પાપ પારસીયા દો
 વસુ છે તેહને, રવિ શશી સારિજારે લોલ
 પારસીયા મહીયોને મેહરો નામે, દોયસુ
 ત પારીજારે લોલ પારસીયા અનુવિન-
 યાદિ ગુણેં કરી, શોભિત છે સદારે લોલ

રસીયા રૂપવંત જહુબુધ્ધિડે, વીર કહે મુઘ
રે લોલ પાદ પાઠિતી ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥ જિંથી માધવળની
પીંપલી રે લોલ ॥ એ દેશી ॥

॥ એમ કરતાં જેહુને તદારે, વાદ હુ
આં વિકરાલ વાલા ॥ મેઘાશા ધનરાન-
ને રે, જોલાવે તતકાલ વાલા ॥ તલવિય
ણ લાવે સાંભલો રે ॥ એ આંકણી ॥ પાનિ
ન પ્રતિમા પૂને તમો રે, લાવ ધરી નિરઘા
ર વાલા ॥ બાર વરસ ધનરાનળ રે, પૂન્યા
નિન નયકાર વાલા ॥ તળા ॥ રાજેક દિન
યક્ષ સુહણે કહે રે, સુણ મેઘા એક વાત વા
લા ॥ અમ સાથે તું આવને રે, પરિવારી પ
રલાત વાલા ॥ તળા ॥ ડાવે હેલ કરી લાવલ
તણી રે, જે સાડી વિશ્વ દયાલ વાલા ॥ દેવા

एंछरायडा नएगारे, होय वृषल छे जाल
 वाला तालगाजा अडेउलो वेहेल तुं हांडने
 रे, साथे न लेईश डोय वाला ताल न
 जांड थल लणीरे, पुंठ वाली नवी न्नेय-
 वाला तालगापा मेघाशाने अेम उहीरे,
 यक्ष गयो निन ठाम वाला तारवि णियोत-
 थयो यदरे, उरवा भांज्युं डाम वाला ताल
 तादा वेहेल तिहां ते लावीयोरे, वृषल आ
 एया सार वाला त वेहेल हांडीने थालियो
 रे, लोड भल्यां तेणी वार वाला तालगाजा
 दुरित सडल दूरें गयोरे, रवि तेनें तमन्न
 थ वाला त हर्ष घणो रोडने तिहांरे, निम
 डोई परएवा नय वाला तालगाटा भार
 ग थालतां आवीया रे, जांड थलभां तेह
 वाला त निन प्रतिभा पासें रही रे, छाया न

છોડે દેહ વાલા પાલગાળા લૂત પ્રેત નિહાં
 છે ઘણારે, શંખ તણો નહીં પાર વાલા પાવ્યં
 તર કેઈ ચાલા કરેરે, શેઠ કરે વિચાર વા
 લા પાળા એણી અવસર હું એકલો
 રે, કોણ કરશે મુન સાર વાલા પાયક્ષ તદ્દા
 આવી કહેરે, મત કર ફકર લગાર વાલા
 લગાણા વેહેલ હાંડીને ચાલીયો રે, આગ્યું
 બિનડ ગોડી ગામ વાલા વીર કહે નન નિ
 હાં નહીં રે, નહીં મંદિરનું ઠામ વાલા પાલગાળ
 પાઈતિ

॥ ઢાલ આઠમી પાવનમાં વાનેરે વાંસલી
 ॥ એ દેશી ॥ એણી અવસર તિહાં શેઠળ, શિ
 તે ચિત્ત મનર ॥ શેઠળ લાવેરે સાંભલો
 વેહેલ તણી ગતિ અચિરિન અછે, સન્મુખ
 નેઈ લગાર ॥ શેઠળાણા વસુધા ઊપર રે-

ચાલતી, થંભાણી તેણે ઠામા શોના નવિત
 ણાયે રે બલેં કરી, ભીંત કીયો ચિત્રામણે
 ઠગારા ચિંતા ચિત્તેં વ્યાપતી, શેઠ હૂઓ દિ
 લગીરા શોનારાત્રિ પડી સૂતા શેઠજી, ચિંતા
 તુર શરીર શોનાઝા સુહણા માંહે રે શેઠને,
 ચક્ષ કહે તેણી વાર શોના આ ગોડીપુર ગા
 મ છે, નિનનો કર ને વિહાર શોનાઞાદક્ષિ
 ણ દિશાયેં રે તું નને, તિહાં છે નીલું રે છાણ
 શોના હૂઓ ઊમટશે રે નીરનો, પ્રગટશે પ
 થ્યર જાણ શોનાચા પાસેં ઊગ્યો રે ઊન-
 લો, આકડા હેઠલ સાર શોના સ્વસ્તિક પૂ
 ર્યો રે થોજા તણો, ધન બહુલું સુવિશાલ
 શોનાદા શિરોહી ગામે રે એક છે, શિલાવ
 ટમાં મનોહર શોના તે અતિ ચતુર છે કા-
 મમાં, પણ શરીરેં રોગ ઊઘરા શોના જાન

भणु इरी छंदने तेहने, नशे रोग विकार ॥
 शंगापायो भंडावने देहरातणो, पाभीश
 नग सुजे सार ॥ शेगाटा ॥ अमे उही यक्ष ते
 थासीयो, निन थानड भोजारा ॥ शेगा श्री
 गुलवीर उहे सुणो, आगव वात रसाखा ॥
 शेगाळा

॥ दाव नवमी ॥ शोगडां भांड्यां शो
 खरे ॥ अहेरी ॥

॥ गिरि आसन विज्यो पतंग रे, निन
 वरशुं नज्यो रंग रे ॥ तूहा निनवरा रे ॥ ति
 हां शिसावटने तेडावे रे, घणी धननी जा-
 णा जणावे रे ॥ तूणा ॥ सांनन सहने ते-
 डावे रे, गोंडीगाभ ते शेंड वसावे रे ॥ तूणा-
 अनुकर भें डेता दिन नतां रे, मेघो हूजो-
 नगत विज्याता रे ॥ तूणा ॥ राते सांलसी डा

નલ આવી રે, એક મેઘાને વાત સુણાવી
 રે ॥ તૂળા નિન ચૈત્ય કરો ઈહાં સારો રે, માં
 હું અર્ધ્યો ત્લાગ અમારો રે ॥ તૂળા શાનજ
 કાનલશા એમ કહે છે રે, તજ મેઘો ઊત્તર
 એમ દે છે રે ॥ તૂળા સુણ કાનલ તું એક -
 પિત્ત રે, ને ઈ છે કેળું તુન પિત્ત રે ॥ તૂળા જા
 નિનરાન તણો સુપસાય રે, ઘણું ધન મલ્યું
 મુન આહીં રે ॥ તૂળા પ્રતિમા લાલ્યો હું નમ
 રે, માળ્યા પાંચશે પાછા દામરે ॥ તૂળા પાએ
 પથ્થર છે કુણા કાન રે, એમ કેતાં નાલી તુન
 લાન રે ॥ તૂળા ચલ્યો કોઈને કાનલ કાલો
 રે, ઘરેં આલ્યો અતિ વિકરાલો રે ॥ તૂળા દા
 માદિં મેઘાને હું ન્યારેં રે, શાંતિ વલશે મુ
 ન ત્યારેં રે ॥ તૂળા એહ પિંતાયેં અન્ન ન લા
 વેરે, રૌદ્ર ધ્યાને નિદન આવેરે ॥ તૂળા જા

તાડે છલ હણવાને કામરે, નિસ્યો નામ તિ
 સ્યો પરિણામરે ॥ તૂગાલ વિ દુર્નન સંગત
 નર્ઠરે, કહે વીરવિનય સુજઘર્ઠરે ॥ તૂગાલ
 ॥ દાલ દશમી ॥ રાયલ જમે તો હિં-
 દુઆણીકે, રાજ ગરાશીયારે લોલ ॥ અં દે
 શી છે ॥

॥ પરણાવું સુતા કું મહારીકે, ગુણવં-
 તી સદરે લોલ ॥ વિવાહ ઓછવ મંડાવું
 કું, ઈમ થિંતે તદરે લોલ ॥ શાવલી ન્યાતી
 નમાડું મહારીકે, થૈત્ય કરું વહીરે લોલ ॥ મે
 ઘાને તેડું ભલી ભાંતિ કે, વિષ દેઈ સહીરે
 લોલ ॥ શાવિવાહ ઓછવ મંડાવ્યો કે, તે શો
 ઠેં હવેરે લોલ ॥ સાનન સહુ ન્યાતી રસાલ
 કે, તેડે તેહવેરે લોલ ॥ ડામેઘા શાને મોડ
 લે બહુમાને કે, નોતરું તે સહીરે લોલ ॥ વિ

વાહ કારણ છે મહોટો કે, આવન્ને તુમેંજી
 હીંરે લોલ ાજા મેઘાશાને સમીપેં આવી
 કે, તે વીનયે ઘણું રે લોલ ાતવ મેઘો કહે
 કામ મહોટું કે, દેહરાસર તણું રે લોલ ાપા
 કહો કેમ આવાયે અમથી, તે જ્ઞાણો તમો
 રે લોલ ામુન તેડી જ્ઞાઓ પરિવાર કે, નવી
 આવીયેં અમોરે લોલ ાદુામરગાદેવીઆ
 દેં પરિવાર કે, નઈ કરી તિહારે લોલ ાત્નૂ
 દેસર નગરેં આવ્યા કે, કાનલ છે તિહારે
 લોલ ાગાતવ કાનલ પૂછે કેમ નાવ્યા કે,
 રયું કારણ અહીંરે લોલ ાતો મેઘા વિણ
 કિમ થાલે કે, ન્યાતિ નિમે પછેં રે લોલ ા
 ાનાએમ કહે છે કાનલ શેઠ કે, ચિંતાતુર થ
 ઘોરે લોલ ા આગલ વાત સુશોભિત થાય,
 તે વીર વિનય નયોરે લોલ ॥ ૬ ॥

(૩૬)

પા દોહા પા એણીપરેં કાનલ નૂરતો, -
થિંતે ચિત્ત મનર પા ફૂડ કપટ કેલી કરી, તે
ડી લાવું ઘર બાર પા પા ઈમ ચિંતવતો ચા
લીયો, કાનલશા તેણી વાર પા છંડે પ્રયાણે
આવીયો, તેહ નયરને બાર પા શાગોડીપુર
માં કિમ હૂઓ, મેઘાશા ગુણવંત પા વીર ક
હે તસ સાંભલો, આગલ કહું વૃત્તંત પા ૩૫

પાઢાલ અગીઆરમી પા વાહાલા તુમ
રી વાડીયું વિણશી નયરે વાહાલા ભાગ્યે
દેશી પા

પા એક દિન સૂતા શેઠ શય્યા માંહેં
રે, સંતાળ, એણી પરેં બોલે વ્યંતર આવી
જિત્સાહેં રે હો સંતાળ પા ફૂડ કપટનું મંદિર
કાનલ કાલો રે સંતાળ, તેડવા આવશે તુન
ને તાહારો શાલો રે હો સંતાળ પા ઘણું ક

હે પણ તું નવી બને તેહને ઘેર રે સંતાળ, તું
 નને હણશે કાનલશા દેઈ નેર રે હો સંતા-
 લાઘણું કદ્યાથી બે તું બઠેશ સાથે રે સં-
 તાળ, તો નિનવર નમણ કરીને લેને હા
 થે રે હો સંતાળા રાગોપય માંહે દેશે કા-
 નલ નેહ રે સંતાળ, નમણ પીઘાથી વ-
 લશે પાછું તેહ રે હો સંતાળા હિત કારણ
 એ સુણને વચણ રસાલ રે સંતાળ, એમ
 કહી ચાલ્યો વ્યંતર તે તડાલ રે હો સંતા-
 લાઠા દિનકર ઊઘ્યો તિમિરનો હૂઓ-
 નાશ રે સંતાળ, કાનલ આવ્યો મેઘાશા-
 ની પાશ રે હો સંતાળા ઈણી પેરેં જોલે ઈ-
 ષ્ઠ વચન રસાલ રે સંતાળ, નિમ જનની-
 ની આગલ જોલે જાલ રે હો સંતાળાઠા
 માન્યું બેશે વચન અમારું પેલ રે સંતાળ,

આવો સઘવો મૂઢી મનનો મેલરે હો સં-
 તાળા તુમ સરિજા ને સન્નન મુન કહેવા
 ચરે સંતાળ, તે નાવેતો વિવાહ કહો કિમ-
 થાયરે હો સંતાળાપા હસ્તી વિના સહ
 સેના સોહે યથા રે સંતાળ, તુમવિણ વિ-
 વાહ ઓછવ તે દીપે તથારે હો સંતાળા
 ગોડી પુરમાં આવ્યો હું દરને કરી રે સંતાળ,
 તુમ આવ્યા વિણ કિમ ન્હાં પાછો કરી
 હો સંતાળાદા નહીં આવો તો પડશે તુમ
 અમ તંગરે સંતાળ, તે કારણ પ્રભુ આવી
 રાજો રંગરે હો સંતાળા હઠ કરીને શું જો
 છો માહારાનરે સંતાળ, જોદી કરો છો અ-
 મને તમે શા કાનરે હો સંતાળાગા આટ-
 લો હઠ ન નેઈયેં કહું છું થઈ રાંકરે સંતા-
 ળ, જોલ્યો હસો તે સઘવો મહારો વાંકરે

હો સંતાળ ॥ ઈણી પરે કાનલશા તે જોલી
 રહ્યો હવેરે સંતાળ, તવ મેઘોશા મનમાં
 એમ ચિંતવેરે હો સંતાળ ॥ વાનમતો મહો
 દો પાદપ તે કહેવાય રે સંતાળ, અતિ તાણ્યુ
 તો રહ્યુ પણ ચૂટી નયરે હો સંતાળ ॥ હવે
 બચાને થાયે તે બિનભાસ રે સંતાળ, કાનલ
 સાથેં ચાલ્યા તે તલાસ રે હો સંતાળ ॥ બા
 ઈણ અવસર નમણ લેવું વિસર્યું વિશ્વાવી
 શ રે સંતાળ, આવ્યા તે મન ઊલ્લાસેં ભૂ
 દેશરે હો સંતાળ ॥ વીર કહે સુણને તમો દિ
 તકાર રે સંતાળ, લાવી આગાસ કોઈનો ન
 વી થાલે નિરધાર રે હો સંતાળ ॥ પગા

॥ ઢાલ બારમી ॥ અરે લોનન લાલી
 ક્યારેં કરીશું ॥ અરે દેશી ॥
 ॥ વર કન્યા પરણાવી શેઠેં, ખરથેં વિત્ત

તે જોહોલું રે ॥ ન્યાતિ નિમાડવા કારણ કા
 નલ, કરતો કામ બિતાવલું રે ॥ પાપા હવે કાન
 લશા નિન નારીને, શીખવે તે એક પિત્તશું
 રે ॥ મેઘાશાને એમં દોય લેગાં, બેશીશું એ
 કરીતશું રે ॥ ૨ ॥ દૂધ માંહેં વિષ લેલવી દેને,
 થાલ માંહેં તેણે સમેરે ॥ દૂધ તણી કહું આં
 બડી રીશં, મેલને મેઘાને તમેરે ॥ ૩ ॥ નારી
 કહે પીયુવાત નિવારો, મેઘાને હણવા તણી
 રે ॥ કુલ માંહેં સહુ લંછન દેશે, કારણ નહીં કા
 દો હણી રે ॥ ૪ ॥ પુણ્ય થકી ને એણેં ઋધિ
 પામી, નગ નશ કીર્તિ ઘણી સહી રે ॥ કર્મ વ
 શં સહુ નનને નાણો, એમાં કાંઈ થાલે નહીં
 રે ॥ ૫ ॥ ઈણી પરં જોલ કહ્યા વિનતાયેં, કા
 નલ તો બિન્લ્લલ નહીં રે ॥ પ્રીતકી તો પરા
 ણે નવી હોવે, મન મોતી લાગું સહી રે ॥ ૬ ॥

હવે એમ શીજવી નિન નારીને, નભવાને જે
 હુ જેસીયાએ ॥ દૂધ આણીને તિણ નારી-
 યેં, થાલ માંહેં નઈ પીરસીયા એ ॥ જાજા
 ખડી કાનલશા નજ કહે છે, નારી જોલેતિ
 હાં ચાવું રે ॥ નારી કહે નણદોઈ ન જાશો,
 દૂધ માંહેં વિષ લેલવું રે ॥ દાખે ધો કહે લી-
 ધો નવી છાંડું, થાલી માંહેં ને આપીયું રે ॥
 ઈમ નાણીને પીધું તે શેઠેં, સાતે અંગેં વ્યા
 પીયું રે ॥ જા ॥ કાલ કરી પરલોડેં પોહોતો,
 લોક મલ્યો તિહાં સહુ લલો રે ॥ શુભ ચિ
 તેં શુભ ગતિને પામ્યો, વીર કહે લવી સાં
 લલો રે ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ તેરમી ॥ સાંજરમતીયેં આવ્યાં
 છે નલ પૂરને ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે નિન નારી છે સુજકારી નેહને,

તેહનેરે આગલ વાત કહી ચઢારે ॥ નેવા કે
 વા કારણ આવી પીયુને ઠામ ને, નયણ-
 આંસુ પૂરેરે મૂઝાગત તઢારે ॥ જાજહુ જી
 પથારે ચિત્ત વલ્યું તવ તેહને, એણી પેરે જો
 લે સા પ્રેમઘ વલીરે ॥ કિટ કુલહીણા શું ક
 સ્યું તેં ઠામ ને, એહવીરે બુધિ કિહાં તુનને
 મલીરે ॥ રા તુલ લગિનીનું કુણ હોરો સલૂ
 ક ને, તે માહરે રે કર્મે એ છાન્યું નહીં રે ॥ એ
 હમાં વીરા દીને કુણને દોષ ને, છઠીને દિવ
 વિધિયેં લખ્યું સહીરે ॥ ડા દિનકર જી
 ન કરે વિસ્તાર ને, નવી દેખે દિવસેરે જી
 જૂક કહ્યો ખરોરે ॥ નવી પડે ચાતક વઢને
 નીરનો જિંદુ ને, એ સઘલો દાવ તે કર્મ ત
 ણો ખરોરે ॥ જા પરદેશોં ગયો આવે કેઈ
 ક વાર ને, ઈણી વાટે ચાલ્યોરે તે નાવે કદા

રેાપણ મુન નંદન જ્ઞાના મેલ્યાં જાલને,
 કેહને રે તાત કહી રમશે સદારે ॥૫॥ કુંધર
 તીતી આશ ઘણી મનમાંહેં ને, ગોડીપુર
 ગામેં રે થૈત્ય નવો જને રે ॥ તે સઘલો રહ્યો
 આત્મ થકી નિરધાર ને, આશા મુન તોડી
 રે શું કહીયેં તને રે ॥૬॥ મહીઓને મેરો તે
 પણ આવ્યા ત્યાંય ને, નયણેં નીરધારારે
 રેદન દુઃખેં કરે રે ॥ ઈણી પરેં જોલે ધિગ્
 ધિગ્ તુન અવતાર ને, નનપદમાં તું વદ
 ન દેખાડીશ કેણી પરેં રે ॥ ૭ ॥ વિશિષ્ઠવા
 ત કરે પુરમાં નરનારી ને, દ્વેષ રાજીને મે-
 ઘાને માલ્યો અહીં રે ॥ કાનલશા છે ફૂડ કા
 પરની જાણ ને, મનનો મેલો ધીહો એહ
 વો કોઈ નહીં રે ॥ ૮ ॥ દ્વેષ કરે તે દુર્ગતિનાં
 ફલ પામે ને, એણી પરેં કાનલને સહુ કિદ્દ કિ

ટકરે દુઃખ આણને રે ॥ પુર્નન હેતેં કહી તેર
 મી ઢાલ ને, વિનયાંકિત શુભવીર કહે લવિ
 ન્નણને રે ॥ લા ॥ ॥ ઈતિ ॥

॥ ઢાલ થીં દમી ॥ જંઘ ટુંકા છે પણજે
 વડારે, ફિટ હૈયાના રે ॥ એ દેશી ॥

॥ અગ્નિનો દાહ દેઈ કરી રે, નિનઠામેં
 આવ્યા સહુ ફરી રે ॥ નિન જનને કાનલ વિ
 નવે રે, શા કારણ રેઘન કરો હવે રે ॥ ૧ ॥ ત્ન
 ભયેં મેલુ ગોડી હો કે અમૃત પદ દાતા, ત્ન
 ચેં દુઃખ દોહગ હો કે પુણ્યેં સુખ શાતા ॥ એ
 જાંકણી ॥ ન્નૂજો નન્મ મરણ હાયેં નહી રે,
 સુખ દુઃખ સરન્યાં પામે સહી રે ॥ ને ને ઈ
 ચેં તે આપું કરી રે, મનથી ચિંતા કાઢો પરી
 રે ॥ લગાતગારા ॥ નિનનો પ્રાસાદ કરાવશું
 રે, મહી પીઠે મામ તે રાજશું રે ॥ ગામગોડી

છે સોઢાતણું રે, ચાલો નઈયેં લઈ ઘર આપ
 ણું રે ॥ લગાતગાઝા અનુક્રમેં કાનલ આ
 વીચારે, સાનન સહુ સાથેં લાવીયારે ॥
 શ્રી નિન પ્રાસાદ કરાવીયો રે, ગોડી પારસ
 પ્રભુ પધરાવીયો રે ॥ લગાતગાઝા હવે-
 દેહ રે શિખર ચઢાવીયો રે, ધિર ન રહે હેહું
 આવીયું રે ॥ વલી બીજ વાર ચઢાવીયું રે,
 ધિર ન રહે હેહું આવીયું રે ॥ લગાતગાઝા
 વલી ત્રીજ વાર ચઢાવીયું રે, ધિર ન રહે
 હેહું આવીયું રે ॥ કાનલ શા મનમાં ચિંત
 વેરે, વિચાર તે કુણ કરવો હવે રે ॥ લગાત
 ॥ ૬ ॥ ચક્ષુ સુહણા માંદે આવતો રે, શોઠ મે
 હરાશાને નણાવતો રે ॥ તુન બનક તે મા-
 ત્યો એહને રે, નક્ષત્રે મહું આપું તેહને રે ॥
 લગાતગાઝા તુમના ચિત્તમાં લાવને રે, ન

ઈ દેહરે શિખર ચઢાવનેરે ॥ હવે મેહરે શિ
 ખર ચઢાવીયુંરે. નગમાંહે નામ નગાવીયું
 રે ॥ લગાતગાવા સંવત ચિહ્ન ચુનાવે -
 (૧૪૪૪) લાવતાં રે, શુભ મુહૂર્તે પ્રતિષ્ઠા ક
 રાવતા રે ॥ મહીયોને મેરો મેઘા તણારે, -
 તેણે નગમાં નસ લીધા ઘણારે ॥ લગાતગા
 ॥ જાતેણે દિન થાતમાં વસીયારે. ભવિંધો
 શિવસુજ રસીયારે ॥ મેઘો માચ્યો તેહને
 કારણે રે, નિનવરણ રહેશે જારણે રે ॥ લગ
 ॥ તગા ૧૧ ગોડી પુરનો શોઢો નરેસૂરે. તે
 ણે સ્વપ્નમાં કહે ચક્ષેશૂરે ॥ પૂરનારો છું તુ
 ન આશનોરે, ઘેર લાવને પ્રતિમા પાશની
 રે ॥ લગાતગા ૧૧ ॥ ભવિ મૂડી મનનો આ
 મલોરે, હવે પૂરવ ભવ તસ સાંભલોરે ॥ -
 એહ વૃદ્ધ વચન અનુસારથી રે, કહી ચો

દમી ઢાલ ઊઘરથી રે ॥ તનગાતનગા ૧૨ ॥ ૫

॥ ઢાલ પંદરમી ॥ નાવણ કરીયેં રૂઢા
રૂઢા રાનવીરે ને ॥ રે દેશી ॥

॥ પાર કર નામાદેશ દેશમાંહેં વડો-
ને ॥ હારે તિહાં સુઈપુર નામા ગામ ને ॥
વરણ અઢારે શોભિત પુર સોહામણું ને ॥
એ આંકણી ॥ ક્ષત્રી વંશ વિલ્ખણ રાનરા
નતો ને ॥ હારે કાંઈ જહુ ગુણવંતો શોઢો
નામ ને ॥ વરણગા ૧ ॥ તે નયરમાં એક વ
સે વ્યવહારીયો ને, હારે તેનું ગોડીશા રુ
ત્તિધાન ને ॥ વગા ગુણનો ગિરિવોને લાગે
પ્યારો લોકને ને, હારે વલી રાનનું છે જહુ
માન ને ॥ વગા ૨ ॥ નગ સંહારણ દુઃખનો ક
રણ એહવો ને, હારે દ્વાદશ વરશી પડ્યો દુ
કાલ ને ॥ વગા સુઈપુરનાં મેવાશી ચાલ્યા

માલવે ને, ॥ અંજે દેડા ॥ ભૂપતિ વાણીયો દોન
 ॥ પણ ચાલીયા ને, હારે સુઠપુર ઊભવ
 થયું તલાલ ને ॥ સુઠપુરનાંગા ॥ અનુક
 મેં માલવદેશેં આવીયા ને, હારે ઊભયણી
 નયરી મોઝાર ને ॥ સુના નિન નિન પુણ્ય-
 જલેં તે ડાલ ગમાવતાં ને, હારે સુજમાં ક્ર
 દ્યાં વર્ષ જાર ને ॥ સુનાજા ॥ મેઘાશાયેં ન-
 યર વસાવ્યું સાંભલી ને, હારે તે મનમાં હેં
 ચિંતે દોય ને ॥ સુના હવે નિન નયરેં નઈયેં
 કહે રાન સુણો ને, હારે ભાઈ તો સુજશાતા
 હોય ને ॥ સુનાપા ॥ તુરંગારો હણ મહીપતિ
 વણિક ઊભય નાણા ને, હારે હવે મારગ ચા
 લ્યા ભમ ને ॥ સુના ભતેં કશ્ચિત્ કોલી તે
 સાથેં થયોં ને, હારે છે તે તસુર શીહો ના
 મ ને ॥ સુનાડાતં દુલમ છ તણી પરેં શી

હો ચિતવે ને હારે ગોડીશા બિપર એમને ॥
 સુના વણિક કમાઈ ધન જાનું લઈ ન્યય છે
 ને, હારે તે મુજ પાસે આવે કેમ ને ॥ સુના
 ॥ ડોઈક અવસર પામું તો હું એહને ને, હાં
 રે કઈ ભવિતનો અપહાર ને ॥ સુના હુ
 ધીઠો વદને મીઠો જોલતો ને, હારે અનુ
 થર પરે નિરધાર ને ॥ સુના ટા ને યા રતા
 તે પારકર માંહે સાગિયાર ને, હારે ડુઈપુર
 ગામ તણે આરામ ને ॥ સુના તણે નણ આ
 વી જોડા છે તાવે સાંભલા ને, હારે હવેશું
 બન્યું એણે શમ ને ॥ સુના જા

॥ ઢાલ શોલમી ॥ આવો આવો ચશો
 ઘના કાન, ગોઠડી કરીયેં રે ॥ એ દેશી ॥
 ॥ ઘોડા જાંધી વડ તે ચાલ્યો, શોલો-
 નલ ભરવા રે ॥ એક વાવ્ય છે મહોદી ત્યાં

भुज शोधन करवारे ॥ १ ॥ शोध गोडीशा लेछे
 घतण, भुज प्रक्षाते रे ॥ पाभी लागते डो
 ली, सीहो, हणो करवाते रे ॥ शा पाडी राडि
 ते सांजली झांढो, इरे विचार रे ॥ हाहा सुंदरे
 जन्य ठेणें ठाम, थाणिं असवार रे ॥ आठम
 यितवतो तिहां आय्यो, थंठ हुशीजार रे ॥
 शोध गोडीशा तळास, दुःज अपार रे ॥ च्हा
 लव डेमें डर्या नवि नय डे, शोधनो त्याहं रे
 ॥ देजी तरड्डतो ते शोढो, यिते यितभां
 हं रे ॥ पा घन लासथी गोडी भाख्यां, ठेणें
 पाप डीधुं रे ॥ रान्न पूछे सीहाने ताम, गित
 र नवि दीधुं रे ॥ दा न्णणी थोर हण्यो ते डो
 ली, रान्नयें न्म रे ॥ देजी यिते लीधुं लवें
 वेर, डूडुं अे डाम रे ॥ जा शुभ ध्यानें भरी ते
 शोध, हुवो ततजेव रे ॥ गोडी पास प्रत्नुनो-

ઘસડે, વ્યંતર દેવરે ॥૮૧॥ શોઢો ચાલી આ
 વ્યો પુરમાંહે, લીધા રાત્ર કાનરે ॥ પૂરવત્ત
 વની પ્રીતે, સંભલાવે ચક્ષુરાનરે ॥૮૨॥ પ્રતિ
 મા રાત્ર ત્વાની તાંતડે, નિનઘર લાવેરે ॥
 તવ દેશના લોકના થોક તે, ઘરિશને આવે
 રે ॥૮૩॥ કેઈ માનતા માને લાજની, આત
 મ લાવેરે ॥ કામ થાય સવિ દુઃખ ન્નય તે,
 સંપત્તિ પાવેરે ॥૮૪॥ ટાલે વિદ્ય નિવારે રોગ
 ને, સમરે ન્નપરે ॥ મનવંછિત પૂરે કામડે,
 ટાલે સંતાપરે ॥૮૫॥ નિર્ધનીયાને ધનદા
 ચક્ર, નાયક સ્વામીરે ॥ નિરાધારનો છે આ
 ધાર, નમો શિર નામીરે ॥૮૬॥ મહાનંદ ત
 ણું છે કારણ, ધ્યાન ઊત્તંગરે ॥ મતિ હી
 ણાને જુધ્ધિ પ્રકાશડે, આરતી ભંગરે ॥
 ॥૮૭॥ અપુત્રીયાને પુત્રનો દાય, ગોડી ન

સારાનેં રે ॥ ડરે કાયરને વસી સૂર કે, ઘરિદ
લાંને રે ॥ ૧૫ ॥ વૃદ્ધ વચનને અનુસાર કે,
વાત એ બનણી રે ॥ ડહે વીર સુણો ભવિ પ્રા
ણી કે, સ્તવનમાં આણી રે ॥ ૧૬ ॥

॥ ઢાલ સત્તરમી ॥ વાલા તમે તે ડાના
ઘણી બે ॥ એ દેશી ॥

॥ પ્રભુ પાસ ગોડી મુન તૂઠા બે, અ
મીયેં મેહ વૂઠા બે ॥ પ્રભુ ચરણ યુગલ મુ
ન મલિયાં બે, સંકટ સરવે ટલીયાં બે ॥
॥ ૧ ॥ મહા સાત ભયાદિક માઠા બે, આ
ન થડી તે નાઠા બે ॥ મુન આગણે સુરત
૩ દલીયો બે, સુરમણિ સમ પ્રભુ મલી-
યો બે ॥ ૨ ॥ પ્રભુ ઘરિસણ અમૃત જાવો
બે, આપો અર્પિયલ દાવાં બે ॥ મેંતો ગાયા
પ્રાણ આધારાને, નિનવરળ નયકારાને

॥ ડાહડિયુગમાં સુરતરે સરીજો ને, પ્રલુ-
 પાર્શ્વગોડીમેં નિરખ્યો ને ॥ પ્રલુ સમતા
 વેલ વધારો ને, નિનલ પાર ઊતારો ને ॥
 ॥ નામહાવીરને પાટેં સોહાયા ને, ગણધ-
 ર કેઈ કહાયા ને ॥ વિનયદાનસૂરિ ગચ્છ
 રાયા ને, પ્રણમું તેહના પાયા ને ॥ આત-
 સ પાટેં દિનકર સરિજા ને, હીરવિનય ગુ-
 રે પરિખ્યા ને ॥ નેણેં નિન આતમને શોધ્યા
 ને, અકબરશા પ્રતિજોધ્યા ને ॥ દુઠા વિ-
 નયસેન સૂરિ પદ થાપી ને, સવાઈ ગુરે
 પદવી આપી ને ॥ તસ પાટેં મહોદયવં-
 તા ને, વિનયદેવ સૂરિ વિચરંતા ને ॥ જા
 વિનયસિંહસૂરિ ગણધારી ને, નગમાં કી-
 ર્તિ સારી ને ॥ તસ શિષ્ય વડેરો દાસ ને, સ-
 ત્યવિનય પન્યાસ ને ॥ ટાતસ કપૂર વિન

ય શિષ્યો ને, જિમાવિનય મુનીશો ને ॥
 નશ વિનય ગુણો ગંભીરો ને, શુભવિન
 ય શ્રુત તીરો ને ॥ ૧૮ ॥ તસ ચરણ તણે સુ
 પસાય ને, ત્રંજાવતી પુર થાય ને ॥ ગર-
 જાની દેશીમાંહે ને, સ્તવન રચીયું ઊ
 ત્સાહે ને ॥ ૧૯ ॥ પાવક માર્ગણ કરી ચંદો
 ને, સંવત શોભ સુજકંદો ને ॥ વલી મા
 સ ચું ને ॥ ઊદાર ને, સીતપંથમી શશી
 વાર ને ॥ ૨૦ ॥ ને લણે સુણે ભવિ ભાવે
 ને, તે સુજ સંપત્તિ પાવે ને ॥ ૨૧ ॥ વીરવિ
 નય સુવિશાસા ને, તસ ઘર મંગલિક મા
 લા ને ॥ ૨૨ ॥

॥ કલશ ॥ ઈમ વિશ્વનાથક સકલ
 સાયક. મુક્તિદાયક, નિનવડ ॥ મિથ્યા-
 ત્વગંનન. દુરિતભંનન, ગોડી પાર્શ્વ નિનેશ્વ

શાશ્રાધ્યૌસવાલતવર્ય પંથમી, દ્વિતી-
 યપર્ણે વડવરે ॥ તસ કહણથી એ સ્તવ
 ન રથીગિં, વીર વિનય સુજંકરે ॥ ૧૧ ॥ ॥
 ॥ ઈતિ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજીનું ગર-
 બાની દેશીઓમાં ગવાતી ઢાલોમાં રથે
 લું સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ લવ સ્વરૂપ ઝોલજ સ્વાધ્યાયા ॥
 ॥ સુગ જંઠની પીયુડો પરદેશી. જાન
 કેકાલ ચલેશી રે ॥ કદો કુળ માહારી સાર
 કરેશી, છિન છિન વિરહો દેશી રે ॥ સુનાવા
 પ્રેમ વિલુધ્યોને મદ માતો. કાલ ન ન્નણ્યો
 ન્નતો રે ॥ અનુષિત આણો આયો તાતો, રહી
 ન શક્યો રસ રાતો રે ॥ સુનાશા વાટ વિષમ
 કોઈ સંગ ન આવે, પીયુડો એકલો નવેરે ॥

વિણ સ્વારથ કહો કોણ પોહોંચાવે. આપડીયાં
 ફૂલ પાવે રે ॥ સુનાઢાત્નમસે પુર પુરમાં નઈ
 એકલો, નપું ગલિયા માંદે ઘહેલો રે ॥ નવિ
 નાણું કિત નઈ રહેલો, વિછર્યો મિત્રણો ઘો
 હિલો રે ॥ સુનાઢાપોતે સંજલ સાથ ન લી-
 ઘો, દૂને કિણહીં ન દીધો રે ॥ મૂલ ગમાય ચ
 લ્યો અવિસિધ્યો, એ કોઈ કામ ન કીધો રે ॥
 સુનાયાપ્રીતમ વિણ હું લઈ રે વિરહિણી કિ
 ણહીં મન ન સુઠાણી રે ॥ પીયર કામે પ્રીત પી
 ણાણી, નજ લગ છાહારી કહાણી રે ॥ સુનાડા
 વયરાગી અંતર વૈરાગી, પ્રીત સુણત નવી
 ન્નગી રે ॥ રાન સમુદ્દ કહે વડલાગી, નારી-
 વિણ સોલાગી રે ॥ સુનાઢા ઈતિ ॥ ॥

सभाति.

